

РЕШЕНИЕ

№ 515

гр. Пловдив, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова като разглежда докладваното от Красимира Д. Ванчева Въззивно търговско дело № 20225001000520 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №260057 от 18.05.2022 г.,постановено по т.д.№9/2021 г. по описа на Окръжен съд-Стара Загора,са отменени на основание чл.74,ал.1 от ТЗ като незаконосъобразни решенията,взети на Общото събрание на акционерите на „П.“АД-гр.Г.,с ЕИК ***,проведено на 05.01.2021 г.,със следното съдържание:

Освобождава от длъжност следните членове на Съвета на директорите: К. А. К. по негова вина и на Р.А.П. по нейно желание;

Избира нов състав на Съвета на директорите:Ж.Ж.П.,П.Ж.П. и М.И.П. за период от 5 години.

Със същото решение е осъден ответникът „П.“АД-гр.Г.,с ЕИК *** да заплати на ищеца К. А. К. сумата от 1375 лв. разноски.

Горното решение е обжалвано изцяло от ответника в първоинстанционното производство-„П.“АД,с ЕИК ***, като въззивната жалба е подадена чрез изпълнителния директор на дружеството Ж.Ж.П..Жалбоподателят счита обжалваното съдебно решение за неправилно поради нарушение на материалния закон и постановяването му при съществени нарушения на съдопроизводствените правила,а също така и поради необоснованост.В контекста на изложеното становище счита за неправилни изводите на първоинстанционния

съд,че процесното ОСА не е било свикано законосъобразно от компетентния за това орган на управление.Конкретни доводи в тази насока развива в жалбата си.Поддържа аргумента,че съгласно чл.231,ал.4 от ТЗ,избора и освобождаването на членове на Съвета на директорите /СД/ имат действие от вписването им в търговския регистър,а това според жалбоподателя означава,че до извършването на валидно вписване,членове на СД са тези лица,които са вписани в ТР.Смята,че членовете запазват статута си и трябва да изпълняват функциите си до момента на заличаването им от търговския регистър.Затова поддържа,че не съществува посочената от първоинстанционния съд незаконосъобразност на проведеното заседание на СД,на което е свикано ОСА за датата 05.01.2021 г,като и оттам-няма как да е нарушена процедурата по свикване на ОСА.Счита,че тази процедура,уредена в закона и устава на дружеството,е спазена в случая и в частност-че решението на СД за свикване на общото събрание е взето с предвидения кворум за това.В обобщение заявява,че няма допуснати пропуски,които да рефлектират върху редовността и законосъобразността на взетите решения от ОСА,проведено на 05.01.2021 г.Излага и аргумента,че освен първия изложен в исковата молба довод за незаконосъобразност на решенията,първоинстанционният съд не е обсъдил нищо друго,в това число и поддържаните от ответника в отговорите на исковата молба и на допълнителната искова молба аргументи.Атакува първоинстанционното решение и в частта за разноските,като заявява,че присъденото адвокатско възнаграждение няма данни да е платено именно от ищеца,поради което не му се следва.Посочва,че не е уважено заявено от ответника в съдебно заседание възражение в тази насока и счита,че адвокатското възнаграждение не следва да се присъжда на ищеца.

И въз основа на всички поддържани в жалбата аргументи и твърдения,дружеството-жалбоподател моли атакуваното първоинстанционно решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да бъде постановено друго от настоящата инстанция,с което да бъдат отхвърлени исковите претенции.Претендира разноски.

Въззиваемият К. А. К.,чрез пълномощника си адв. Н. Т.,е подал в законния срок писмен отговор на въззивната жалба.В същия заявява,че оспорва жалбата като неоснователна,считайки изложените в нея доводи за несъстоятелни и превратно тълкуващи както закона и съдебната практика по прилагането му,така и действителната фактическа обстановка по процесния правен спор.От своя страна,въззиваемият счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно и че при постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.С оглед на това моли същото решение да бъде потвърдено изцяло.Конкретните си аргументи в тази насока въззиваемият излага в отговора.Моли да му се присъдят сторените пред въззивната инстанция разноски,съобразно представени пред същата инстанция списък на разноските по чл.80 ГПК и договор за правна помощ.

Пловдивският апелативен съд,като се запозна с акта,предмет на обжалване,както и с наведените от жалбоподателя оплаквания,а също и със събраните по делото доказателства и доводите на страните,намира за установено следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима,тъй като е подадена от лице /в случая-

юридическо/имащо правен интерес да обжалва първоинстанционното решение и при подаването на жалбата е спазен двуседмичния срок по чл.259,ал.1 от ГПК.Ето защо жалбата подлежи на разглеждане и преценка по същество.

Извършвайки служебно проверка за валидността на обжалваното решение по реда на чл.269 от ГПК,Пловдивският апелативен съд намира,че същото решение е валиден съдебен акт,тъй като е постановено от надлежен съдебен състав,в пределите на правораздавателната власт на съда,в изискуемата от закона форма,решението е подписано,волята на съда е ясно и недвусмислено изразена,като диспозитива на решението кореспондира изцяло с мотивите му.

Извършвайки проверка по реда на чл.269 от ГПК за процесуалната допустимост на обжалваното решение,Пловдивският апелативен съд намира,че решението се явява процесуално допустимо и с него съдът се е произнесъл по предявените по делото искове,които също намира за допустими.

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК,по въпросите относно законосъобразността и правилността на обжалваното решение,въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата.В тази връзка,преценявайки оплакванията във въззивната жалба,както и събраните по делото доказателства,Пловдивският апелативен съд приема следното:

По т.д.№9/2021 г. по описа на ОС-Стара Загора,е предявен от К. А. К. против „П.“АД-гр.Г. с ЕИК *** иск по чл.74 от ТЗ за отмяна като незаконосъобразни на решенията,взети по всички точки от дневния ред на общото събрание на акционерите на ответното дружество,проведено на 05.01.2021 г.

В исковата си молба ищецът твърди,че е акционер в ответното дружество,притежавайки 2070 поименни акции,всяка с номинална стойност от 10 лв.,съставляващи 41,40 % от капиталата на дружеството.Твърди,че на 05.01.2021 г. на адрес на управление на дружеството е било проведено общо събрание на акционерите,на което са взети решения за промяна в членския състав на Съвета на директорите,както следва:1/Освободени са от качеството им на членове на СД ищецът К. А. К. и Р.А.П. и 2/Избран е нов Съвет на директорите за срок от пет години в състав:Ж.Ж.П.,П.Ж.П. и М.И.П..Ищецът счита тези решения за незаконосъобразни и противоречащи на повелителни разпоредби от Търговския закон,излагайки в тази насока следните съображения:

1.На първо място поддържа довода,че при свикване на общото събрание на акционерите не са спазени изискванията на чл.223,ал.1 от ТЗ във вр. с чл.238,ал.1 и ал.2 от ТЗ.В тази насока излага твърденията,че решението за свикване на общото събрание е взето на заседание на Съвета на директорите на дружеството,проведено на 13.11.2020 г.,на което са присъствали двама от общо трима членове на същия съвет,като и двамата присъствали членове-Ж.Ж.П. и Р.А.П. са гласували „ЗА“ свикване на ОСА,което да бъде проведено на 05.01.2021 г. при конкретно посочен дневен ред.Ищецът твърди,че при провеждането на заседанието на СД от 13.11.2020 г. не са спазени изискванията на закона и устава,досежно необходимите кворум и мнозинство,тъй като към момента на провеждане на заседанието

Р.А.П. не е притежавала качеството „член на Съвета на директорите“ и съответно не е разполагала с право да присъства и да участва в гласуването. А не е имала такова качество, според ищеца, защото преди въпросното заседание, с взето на 22.07.2020 г. решение на ОСА същата е била освободена като член на СД /заедно с ищеца К. К./ и за нов член на Съвета е избрано лицето М.И.П., която заедно с досегашния член на СД-Ж.Ж.П. е получила петгодишен мандат.

В исковата молба се твърди още, че горното решение на ОСА от 22.07.2020 г. е оспорено от настоящия ищец с предявен от него иск по чл.74 от ТЗ, въз основа на който е било образувано т.д. №193/2020 г. по описа на ОС-Стара Загора, но към момента на подаване на процесната искова молба същото дело е все още висящо. В този контекст ищецът поддържа, че съгласно чл.231, ал.2 от ТЗ решенията на общото събрание влизат в сила незабавно, освен ако действието им бъде отложено, а изборът и освобождаването на членове на СД е сред обстоятелствата, визирани в нормата на чл.231, ал.4 от ТЗ, които имат действие от вписването им в търговския регистър, но последната разпоредба, според ищеца, се отнася за трети лица и е предвидена с оглед сигурността в търговския оборот. Във вътрешните отношения между акционерите обаче, както смята ищецът, решенията на ОСА по обстоятелствата, визирани в нормата на чл.231, ал.4 от ТЗ, пораждат незабавно действие от момента на вземането им от общото събрание. В това отношение се позовава и на съдебна практика. При тези твърдения и аргументи, ищецът поддържа, че макар да има висящо производство по оспорване на решенията на ОСА, взети на 22.07.2020 г., то доколкото същото производство не е приключило с влязло в сила съдебно решение, с което решенията на ОСА да са отменени на основание чл.74 от ТЗ, същите решения следва да се считат за действителни, законосъобразни и пораждащи действие, както по отношение на дружеството, така и по отношение на акционерите, независимо дали последните са присъствали или не на събранието, и дали са гласували „за“ или „против“. От това, според ищеца, следва и изводът, че от момента на вземане на решението на ОСА за освобождаването на Р.А.П. и К. А. К. като членове на СД /22.07.2020 г./, до евентуалната отмяна на това решение с влязъл в сила съдебен акт, същите не са легитимирани да участват в заседанията на СД и да гласуват, тъй като съобразно цитираната в исковата молба съдебна практика, по отношение на акционерите и по отношение на самото дружество, решението на ОСА от 22.07.2020 г. има незабавно действие.

Във връзка с описаната по-горе фактическа обстановка, ищецът поддържа заключението, че към 13.11.2020 г.-датата на провеждане на заседанието на СД, на което е взето решение за свикване на ОСА, насрочено за 05.01.2021 г., Р.А.П. и К. А. К. не са притежавали качеството на членове на СД. Затова, според ищеца, следва да се приеме, че единственият легитимиран член на СД, присъствал на заседанието, проведено на 13.11.2020 г., е Ж.Ж.П., вследствие на което заседанието е проведено в разрез с изискванията на чл.238 от ТЗ и чл.32 от устава на ответното дружество. Тази незаконосъобразност на проведеното заседание на СД, според ищеца, сама по себе си води и до незаконосъобразност на процедурата по свикване на ОСА, предвидена в чл.223 от ТЗ, а оттам и до

незаконосъобразност на решенията, взети от общото събрание на 05.01.2021 г.

2. На следващо място, ищецът К. К. поддържа довода, че при свикването на ОСА, проведено на 05.01.2021 г., не е спазена императивната разпоредба на чл. 223, ал. 4, т. 5 от ТЗ относно необходимото задължително съдържание на поканата за свикване на събрание, а това според ищеца опорочава редовността на свиканото общо събрание, респективно влияе върху законосъобразността на взетите от него решения. От фактическа страна, в посочения контекст, ищецът поддържа, че макар да има обявена по партията на „П.“ АД поканата за свикване на общо събрание, то същата не отговаря на императивните изисквания на чл. 223, ал. 4, т. 5 от ТЗ, тъй като в поканата не се съдържа „достатъчно добре конкретизирано предложение по въпросите, посочени в дневния ред“. Както ищецът смята, разпоредбата изисква поканата за ОСА да включва и конкретни предложения за решения по поставените за обсъждане въпроси, които предложения да бъдат максимално конкретизирани и ясни, а в случая това изискване не било спазено. Позицията се и на съдебна практика за обосноваване на това си становище.

3. И на трето място, ищецът атакува взетите на 05.01.2021 г. решения на ОСА на ответното дружество по съображения за неспазване на императивното изискване на чл. 224 от ТЗ, изразяващо се в задължение за изготвяне и поставяне на разположение на акционерите на писмени материали, свързани с дневния ред на общото събрание, най-късно до датата на обявяването или изпращане на поканите за свикване на общото събрание. Ищецът е посочил в тази връзка, че писмените материали, които според чл. 224 от ТЗ следва да бъдат поставени на разположение на акционерите, трябва да предоставят информация за обстоятелствата, обосновавали предложените в поканата решения по въпросите, включени в дневния ред на общото събрание. Изключение от императивното правило на чл. 224 от ТЗ се допуска, според ищеца, само в случаите, когато наличието на писмени материали за общото събрание не е било задължително или необходимо за формиране волята на акционера и за мотивирано упражняване на правото му на глас. В случая обаче, както твърди ищецът, липсата на конкретни предложения в поканата по точките от дневния ред на свиканото общо събрание е довела и до неизготвянето на писмени материали по тези точки, а това, че такива материали не са били изготвени и респективно не са били предоставени на разположение на акционерите, е довело до нарушение на императивните разпоредби на чл. 224 от ТЗ и оттам до незаконосъобразност на решенията на ОСА по всички точки от дневния ред.

На база описаните по-горе и поддържани от ищеца доводи за незаконосъобразност на решенията на ОСА на ответното дружество, взети на датата 05.01.2021 г., е поискано същите решения да бъдат отменени на основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ.

Ответникът „П.“ АД, с ЕИК ***, е подал в законния срок писмен отговор на исковата молба, с който е оспорил иска като неоснователен, считайки че извънредното общо събрание на акционерите, проведено на 05.01.2021 г., е редовно свикано и проведено, а взетите на същото събрание решения са законосъобразни и не противоречат на повелителни разпоредби на Търговския закон и Устава на дружеството. Потвърждава, че решението за

свикване на ОСА е взето на заседание на СД,проводено на 13.11.2020 г.,на което са присъствали членовете на СД Ж.П. и Р.П..Смята,че това заседание е редовно проведено и че е неоснователно твърдението на ищеца,че при провеждане на същото заседание,респективно при вземане на решението за свикване на ОСА,не са били спазени изискванията на закона и Устава относно необходимите кворум и мнозинство,тъй като към момента на провеждане на заседанието Р.П. не е притежавало качеството „член на Съвета на директорите“ и съответно не е разполагала с право да присъства и да участва в гласуването.Ответникът потвърждава и твърдяното от ищеца обстоятелство,че на 22.07.2020 г. е проведено ОСА,което е взело решение за освобождаването на К. К. и Р.П. като членове на СД и че е избран нов СД,като тези решения са заявени за вписване в ТР по партидата на ответното дружество,но по заявлението е постановен отказ от АВ,а след това регистърното производство по вписване на решенията е спряно поради предявен иск по чл.74 от ТЗ срещу тези решения,въз основа на който е образувано т.д.№193/2020 г. по описа на ОС-Пловдив,все още висящо към момента на предявяване на процесния иск,основан на същата правна разпоредба.

Въпреки потвърждаването на горните сочени от ищеца факти,ответникът счита,че не е налице твърдяното от ищеца нарушение при вземане от СД на решението за свикване на ОСА,насрочено за 05.01.2021 г.,защото според него от нормата на чл.231,ал.4 от ТЗ следва,че изборът и освобождаването на членове на съветите имат действие от вписването им в Търговския регистър и това означавало,че до валидно вписване,членовете са тези лия,които са вписани.В този контекст посочва,че към 13.11.2020 г. и към 05.01.2021 г. вписаните в регистъра членове на СД са К. К.,Ж.П. и Р.П. и затова смята,че само те са членовете на СД,които е следвало да вземат решението за свикване на ОС и понеже двама от тези членове са гласували единодушно за свикването на събранието за 05.01.2021 г.,то въпросното свикване е редовно и не страда от поддържаните от ищеца пороци.Същите аргументи ответникът поддържа и във въззивната жалба срещу атакуваното първоинстанционно решение.

В отговора си ответникът е изложил доводи и срещу твърдяното от ищеца нарушение на разпоредбата на чл.223,ал.4,т.5 от ТЗ при свикването на ОСА.Оспорва като неоснователно твърдението на ищеца,че в поканата за общото събрание са липсвали проекто-решения по точките от обявления дневен ред на събранието.Заявява,че поканата включва конкретни предложения както за решението за освобождаване от длъжност на членове на СД,така и за решението относно избора на нов членски състав на СД.

Ответникът е оспорил и твърдението на ищеца,че не е спазено императивното изискване на чл.224 от ТЗ относно изготвянето и предоставянето на разположение на акционерите на писмени материали,касаещи свиканото за 05.01.2021 г. общо събрание на акционерите.В тази връзка твърди,че такива материали са изготвени и са оставени на разположение на акционерите в седалището и адреса на управление на дружеството.Твърди още,че освен това,на ищеца К. К. е било връчено уведомление от 17.11.2020 г. от Нотариус А. РА. №***,заедно с което са му връчени:1/Протокол от СД от 13.11.2020 г.;2/Покана до акционерите,която е обявена в ТР и 3/Материалите по дневния ред за свиканото за

05.01.2021 г. Извънредно общо събрание на акционерите.С други думи,ответникът поддържа,че с уведомлението от 17.11.2020 г. на ищеца са връчени и материалите за свиканото ОСА,като заявява още,че всичко това е станало в предвидения срок и акционерът К. е запознат с дневния ред,получил е материалите,но и наред с това винаги е можел да поиска да бъде информиран за проекто-решенията и да иска пак да се снабди с изготвените писмени материали за събранието,оставени на разположение на акционерите на адреса на управление на дружеството.

В допълнителната искова молба ищецът К. К. е заявил,че поддържа изцяло изложеното в първоначалната искова молба и че релевираните в отговора на ответника възражения срещу иска са неоснователни и не кореспондират „със събрания по делото доказателствен материал и предмета на спора“.Конкретни контра аргументи срещу заявените в отговора на ИМ възражения ищецът е развил в допълнителната си искова молба.

В отговора на допълнителната ИМ ответното дружество е заявило,че поддържа изцяло изложеното в първоначалния отговор на исковата молба и че счита иска за неоснователен,както и че в допълнителната искова молба няма различни фактически твърдения по предявения иск.В общи линии,в допълнителния си отговор ответникът е повторил заявените в първоначалния отговор аргументи срещу всяко от поддържаните от ищеца основания за незаконосъобразност на атакуваните решения на ОСА.

С обжалваното решение първоинстанционният съд е приел за основателен първият от поддържаните от ищеца доводи за незаконосъобразност на атакуваните решение на ОСА,а именно-че решението на Съвета на директорите за свикване на ОСА,проведено на 05.01.2021 г.,не е било взето с изисквания се от закона кворум,което е обусловило незаконосъобразността на самите решения на ОСА,проведено на посочената дата.Затова първоинстанционният съд е отменил същите решения и по този начин е уважил изцяло предявения по делото иск по чл.74 от ТЗ.Предвид приетото становище за основателността на първото заявено в исковата молба основание за отмяна на решенията на ОСА,първоинстанционният съд е посочил в решението си,че няма да подлага на коментар останалите поддържани в ИМ основания за незаконосъобразност на атакуваните решения на ОСА.

По предявения иск и обжалваното решение,имайки предвид и изложените във въззивната жалба оплаквания,въззивният съд приема следното:

Искът е допустим предвид доказаното по делото /а и безспорно между страните/ обстоятелство,че ищецът К. К. притежава качеството на акционер в ответното дружество „П.“АД към датата на вземане на атакуваните по реда на чл.74 от ТЗ решения на ОСА на същото дружество,а и с оглед предявяването на иска в преклузивния срок по ал.2-ра на посочената разпоредба.

По съществото на спора не е спорно от фактическа страна,че на 05.01.2021 г. е проведено общо събрание на акционерите на ответното дружество при следния дневен

ред:1/Вземане на решение за освобождаване от длъжност на следните членове на СД:К. А. К.-по негова вина и на Р.А.П.-по нейно желание и избиране на нов състав на Съвета на директорите в състав:Ж.Ж.П.,П.Ж.П. и М.И.П. за период от 5 години;2/Разни.

Не е спорно,а и е видно от приложеното към първоинстанционното дело заверено копие от протокола от събранието,проведено на 05.01.2021 г.,че по точка първа от дневния ред са взети следните решения според буквалното им описание в протокола,а именно:

“Освобождава от длъжност следните членове на СД:К. А. К.-по негова вина-продажба на имущество на занижени цени,без разрешение и уведомление до СД и ОСА,недължимо задължаване на дружеството към трето лице по два бр. записи на заповед от 13.04.2020 г. за крупни суми,недължими от дружеството,нанасяне на крупни вреди за дружеството,които са подробно описани по-горе /т.е. по-горе в протокола/ и на Р.А.П.-по нейно желание;

Избира нов състав на Съвета на директорите в състав:

Ж.Ж.П.,П.Ж.П. и М.И.П. /с посочване на ЕГН на всеки от тях/ за период от 5 години“.

По точка втора от дневния ред „Разни“ е отразено в горния протокол,че не са постъпили предложения и затова не са взети никакви решения по същата точка.

Предмет на предявения иск по чл.74 от ТЗ са решенията,взети по точка първа от дневния ред на ОСА,проведено на 05.01.2021 г.,като това практически са и всички взети на посочената дата решения от общото събрание.По-горе в настоящото решение се описаха поддържаните от ищеца основания за незаконосъобразност на атакуваните решения,като следва да се подчертае,че поначало и принципно при предявен иск по чл.74 ТЗ съдът разглежда и се произнася само по наведените в исковата молба основания за незаконосъобразност за съответните решения на общото събрание /на акционерите или съдружниците/.В случая първото заявено от ищеца в исковата му молба основание за незаконосъобразност на атакуваните решения от 05.01.2021 г. е,че при свикване на общото събрание на акционерите,проведено на тази дата,не са били спазени изискванията на чл.223,ал.1 от ТЗ във вр. с чл.238,ал.1 и ал.2 от ТЗ.А не са били спазени,според ищеца,понеже решението за свикване на ОСА е било взето от Съвета на директорите при липса на предвиденото в закона мнозинство и самото заседание на СД е проведено,без да е спазен изисквания се от закона кворум за провеждането му.

От фактическа страна не е спорно и е видно от приложения към първоинстанционното дело протокол от заседание на СД на ответното дружество /настоящ жалбоподател/ от 13.11.2020 г.,че на това заседание е взето решение за свикване на общото събрание на акционерите за датата 05.01.2021 г. при описания по-горе дневен ред,при който впоследствие е проведено самото общо събрание.Според отразеното в протокола от 13.11.2020 г.,на заседанието са присъствали двама от общо тримата членове на СД-Ж.Ж.П. и Р.А.П.,а е отсъствал ищецът К. А. К.-третият член на СД.Решението за свикване на ОСА е взето с единодушие от двамата присъствали на заседанието членове на СД.Според ищеца

обаче,Р.П.,участвала при гласуването на това решение,не е имала към 13.11.2020 г. качеството на член на СД,тъй като тя заедно със самия ищец е била освободена като член на СД с предходно решение на ОСА от 22.07.2020 г.,което макар и атакувано с иск по чл.74 от ТЗ,не е било отменено към момента на провеждане на заседанието от 13.11.2020 г. и е било действащо помежду акционерите в дружеството към същия този момент.Действително,по първоинстанционното дело е приложен протокол от ОСА на ответното дружество,проведено на 22.07.2020 г. и от него е видно,че има взето решение за освобождаване на ищеца и на Р.П. като членове на СД,както и за избор на нов член на СД-М.И.П..Относно тези решения,както се твърди от ищеца и не е спорно между страните,е предявен иск по чл.74 от ТЗ за отмяната им и въз основа на този иск е било образувано т.д.№193/2020 г. по описа на ОС-Стара Загора,но към момента на подаване на процесната искова молба,а и към настоящия момент няма данни така образуваното дело да е приключило и въпросните решения да са отменени с влязъл в сила съдебен акт,а в ТР по партията на ответника продължават да бъдат вписани като членове на СД лицата Ж.П.,Р.П. и К. К.В контекста на изложеното първоинстанционният съд е приел и настоящият съд споделя неговото становище,че съгласно трайната съдебна практика и предвид разпоредбата на чл.231,ал.2 от ТЗ,решенията на ОСА влизат в сила незабавно във вътрешните отношения в дружеството,освен ако действието им не бъде отложено.В случая няма данни с решение на ОСА да е отложено действието на решенията от 22.07.2020 г. за освобождаване на Р.П. като член на СД и то е породило незабавно действие във вътрешните отношения в ответното дружество.Съответно на това и доколкото тези решения не са отменени от съда към датата на заседанието от 13.11.2020 г.,се налага извода,че към тази дата Р.П.,във вътрешните отношения в дружеството и между акционерите,не е имала качеството на член на СД и затова не е имала правомощието да участва в заседанието като такъв член и да взема решение в такова качество.Оттук се налага и извода,че решението за свикване на ОСА,насрочено за датата 05.01.2021 г.,е взето от СД без да е спазено изискващото се от разпоредбата на чл.238,ал.2 от ТЗ обикновено мнозинство,тъй като само един от членовете на СД е имал правомощието да гласува за това решение,а именно-Ж.П..В посока на изложеното следва да се отчете и това,че с друго решение на ОСА от 22.07.2020 г. броя на членовете на СД е променен от трима на двама,но това е промяна,водеща до изменение на устава на дружеството,а съгласно чл.231,ал.3 от ТЗ решенията относно изменение и допълнение на устава и прекратяване на дружеството,влизат в сила след вписването им в търговския регистър,т.е. преди това те не пораждат никакво действие,дори и във вътрешните отношения между акционерите.И понеже няма данни въпросната промяна на устава относно броя на членовете на СД да е вписана в ТР /тя е и в противоречие с императивната разпоредба на чл.244,ал.1,изр. второ от ТЗ/,то тя не е имала никакво действие към момента на провеждане на заседанието от 13.11.2020 г.Налага се извод,както е прието и в първоинстанционното решение,че съгласно действащия устав на ответното дружество,Съвета на директорите се състои от трима членове,но към датата 13.11.2020 г. двама от тях са били освободени с решение на ОСА от 22.07.2020 г. и това решение е породило действие във вътрешните отношения в дружеството,с оглед на което двамата освободени членове на се могли да гласуват на заседанието от 13.11.2020 г. и

по-специално присъствалата на това заседание Р.А.П. не е имала правомощието да гласува като член на СД,а гласът на единствения имащ това правомощие член,присъствал на заседанието-Ж.П.,не формира изискващото се от нормата на чл.238,ал.2 от ТЗ мнозинство.Затова се налага и крайният извод,че насроченото за 05.01.2021 г. общо събрание на акционерите не е свикано надлежно,т.е. с решение на СД,взето с изискващото се от закона мнозинство.Това води до опорочаване и незаконосъобразност и на впоследствие взетите на 05.01.2021 г. решения на ОСА,чиято отмяна е поискана от ищеца с предявения по делото иск по чл.74 от ТЗ.Ето защо поддържаното от ищеца първо основание за незаконосъобразност на същите решения на ОСА е основателно и това води до извод за основателността на предявения иск за отмяна на тези решения,до какъвто извод е стигнал и първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Пред първата инстанция,а и във въззивната жалба ответникът-жалбоподател поддържа довода,че последиците от освобождаване на членове на СД се свързват с вписването в търговския регистър-чл.231,ал.4 от ТЗ,като членовете на съвета губят това си качество,отпадат техните права и задължения от момента на вписване в ТР,но до този момент запазват статута си и трябва да изпълняват функциите си.Тези доводи са неоснователни.Действително,разпоредбата на чл.231,ал.4 от ТЗ придава конститутивен ефект на вписването в търговския регистър на решенията за избор и освобождаване на членовете на СД,но този ефект намира своето проявление само спрямо трети за дружеството лица,а във вътрешните отношения на дружеството,както вече се коментира по-горе,такива решения на ОСА са с незабавно проявление и действие.

Във въззивната жалба се поддържа още и довода,че първоинстанционният съд неправилно не е коментирал в решението си останалите доводи на ищеца за незаконосъобразност на решенията на ОСА,взети на датата 05.01.2021 г.Настоящият съд също счита,подобно на първоинстанционния съд,че коментара на останалите поддържани от ищеца основания за незаконосъобразност на решенията не е необходим,шом като първото по ред заявено основание е прието за основателно и това само по себе си определя крайния резултат по процесния спор.С оглед така заявеното от жалбоподателя оплакване обаче,въззивният съд прецени и другите две поддържани от ищеца основания за незаконосъобразност,описани по-горе в настоящото решение,а те са:неспазване на императивната разпоредба на чл.223,ал.4,т.5 от ТЗ,отнасяща се до изискването за вписване в поканата за общото събрание на предложения за решенията по точките от дневния ред на събраниято и неспазване на императивното изискване на чл.224 от ТЗ за изготвяне и предоставяне на разположение на акционерите,най-късно до датата на обявяването или изпращането на поканите за свикване на общото събрание,на писмени материали,свързани с дневния ред на общото събрание.

Тези доводи на ищеца за незаконосъобразност на атакуваните решения на ОСА настоящият съд преценява като неоснователни.На първо място,от самата покана за ОСА,обявена в ТР по партидата на ответното дружество,е видно,че в нея са включени предложения за решения /проекто-решения/ по въпросите,касаещи точка първа от дневния

ред,и тези предложения не са неконкретизирани,както ищецът твърди,а напротив-ясно е посочено,че предложенията са за вземане на решения за освобождаването на от длъжност на конкретни членове на СД:К. К.-по негова вина и на Р.П.-по нейно желание,както и за вземане на решение за нов избиране на нов състав на СД,както следва:Ж.Ж.П.,П.Ж.П. и М.И.П. за период от пет години.При описанието в поканата на проекто-решенията е посочено и това,че мотивите за освобождаването на К. К. са подробно изложени в протокол от заседание на СД от 13.11.2020 г. и не се повтарят поради публичността на поканата.Така обявеното в поканата съдържание на проекто-решенията по точка първа от дневния ред е напълно достатъчно и и в достатъчна степен конкретизирано,за да изпълни изискването на чл.223,ал.4,т.5 от ТЗ,а що се т.2-ра от дневния ред,наименована точка „Разни“ в поканата за общото събрание,то по нея така или иначе няма взети никакви решения от проведеното на 05.01.2021 г. общо събрание и затова изследване на спазване изискването по посочената разпоредба относно тази точка от дневния ред е лишено от смисъл и не е необходимо с оглед предмета на настоящия правен спор.

На следващо място,твърдението на ищеца за неспазване изискването на чл.224 от ТЗ е неоснователно,тъй като се установява,че има изготвени писмени материали по дневния ред за свиканото за датата 05.01.2021 г. ОСА и такива са връчени на ищеца като приложение към адресирано до него уведомление от 13.11.2020 г.,връчено му чрез нотариус на датата 17.11.2020 г.Ищецът е изложил твърдения,че е търсил писмени материали за събранието на адреса на управление на дружеството-ответник,но такива не е открил и не са му били предоставени там,но не е оспорил получаването на посоченото уведомление и на описаното в него приложение,представляващо „материалите по дневния ред за свикано Извънредно общо събрание на акционерите на 05.01.2021 г.“,така че твърдението му за липсва на такива материали и за непредоставянето им на разположение на акционерите в законния срок е неоснователно,като се има предвид и това,че при свикване на ОСА акционерите в ответното дружество са всъщност само двама-ищецът и лицето Ж.Ж.П.,който като член на СД и изп. директор е подписал коментираното уведомление от 13.11.2020 г. и очевидно е бил наясно с изготвянето на материалите за общото събрание.Освен това,като се има предвид съдържанието на точките от дневния ред на проведеното на 05.01.2021 г. ОСА,писмени материали са били необходими най-вече за посочване на данни относно предложените като нови членове на СД,а такива данни се съдържат в изготвения протокол от заседанието на СД от 13.11.2020 г.,с който ищецът явно е запознат и не е оспорвал обстоятелството,че му е бил връчен за запознаване със съдържанието му.

Предвид горните съображения съдът намира за неоснователни коментираните по-горе два довода за незаконосъобразност на оспорените решения на ОСА,но тъй като първия заявен в исковата молба аргумент за незаконосъобразност на същите решения се прие за основателен и това само по себе си налага извода за основателността на предявения иск по чл.74 от ТЗ,то неоснователността на останалите поддържани в исковата молба доводи за незаконосъобразност не променя крайния резултат по спора.

Имайки предвид всички гореизложени съображения,въззивният съд счита за

правилно обжалваното решение, с което са отменени взетите на 05.01.2021 г. решения на ОСА на ответното дружество и като такова същото решение следва да се потвърди в тази му част. Решението е правилно и в частта за разноските. Присъдените на ищеца разноски се дължат на ищеца от ответника предвид основателността на предявения иск, т.е. на основание чл.78, ал.1 от ГПК, и в общия им присъден размер от 1375 лв. са включени направени разноски по спиране на регистърното производство в размер на 525 лв. и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв., като това е определения от съда размер на възнаграждението съгласно минимума, предвиден в действащата към момента на постановяване на съдебното решение разпоредба на чл.7, ал.1, т.10 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В този размер първоинстанционният съд е приел, че се дължи адвокатското възнаграждение, след като е разгледал и уважил заявено от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца. Във въззивната жалба се поддържа и друго възражение, заявено и пред първата инстанция, че изобщо не е следвало да се присъждат на ищеца разноски за адвокатско възнаграждение, тъй като няма данни такова да е платено именно от ищеца. Това възражение е неоснователно. В приложеният към първоинстанционното дело договор за правна защита и съдействие /л.11/, сключен между ищеца и адв. Н. Т., изрично е отразено, че уговореното в договора адвокатско възнаграждение е изплатено изцяло и в брой при подписването на договора, а такова удостоверяване за плащане в брой на адвокатското възнаграждение има характера на разписка за плащането, както трайно се смята в съдебната практика. Предвид изложеното въззивният съд счита, че първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено като правилно и в частта за разноските.

В обобщение, атакуваното от дружеството-жалбоподател решение на ОС-Стара Загора ще се потвърди изцяло като правилно, а въззивната жалба като неоснователна не следва да се уважава.

С оглед изхода на спора пред настоящата инстанция дружеството-жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати на въззиваемия К. К. съдебни разноски за въззивното производство в размер на 2400 лв.-изплатено в брой адвокатско възнаграждение съгласно приложения на лист 28-ми договор за правна защита и съдействие, сключен между въззиваемия К. и адв. Н. Т.. От страна на жалбоподателя не е направено пред настоящия съд възражение за прекомерност на същото възнаграждение и то ще се присъди в уговорения му размер, изплатен изцяло и в брой от ищеца при подписването на договора, както е изрично отразено в същия договор.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 260057 от 18.05.2022 г., постановено по т.д. №9/2021 г. по описа на Окръжен съд-Стара Загора.

ОСЪЖДА „П.“АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Г., област С.З., ул.“В.“№1, да заплати на К. А. К. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.Г., област С.З., ул.“Х.Б.“№28, сумата от 2400 лв. /две хиляди и четиристотин лева/, представляваща разноски за въззивното производство по т.д.№520/2022 г. по описа на Апелативен съд-Пловдив.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____